

ud paa, at vi skulde vedtage den samme Bestemmelse 2 Gange; men deri tager den ærede Minister meget fejl. I Forslaget under Nr. 1 staar der, at Tiltalen skal være offentlig, at Sagen skal behandles som offentlig Politisag; men i det Forslag, jeg har stillet til § 12, og som den ærede Minister mente kaldt sammen hermed, er der kun Tale om, at Bøderne skulle tilfalde de fattiges Kasse. Dette er ikke en Gjentagelse, men kun et ganske naturligt Supplement til Forslaget under Nr. 1. Med Hensyn til Realiteten maa jeg paastaar, at Dyrene „affondrede, bundne eller tværede“ med Fild ere tagne saa omsfattende, at de ikke alene sigte til Dyrene i Stalden, men ogsaa til Dyrene i Marken. Naar en Mand har en lille D, hvor kun han og hans Kreaturer kunne komme, kan han sætte Dyrene der, og sætter han dem i en indhegnet Skov, ere de ogsaa tilstrækkelig affondrede; men at lade den Slags Dyr gaar lige ved altfarvei er sridende imod Mennefferettighederne og imod sunde, landøkonomiske Principer; thi er det, saaledes som den ærede Minister sagde, vanskeligt at holde en Bæder borte fra at ødelægge en Nabos Faars Kvalitet, finder dette meget mere Anvendelse paa Dyr. Disse ere ikke blot farlige for Menneffer; men en Mand kan ikke være tjent med, at han, fordi en Nabo vil lade sine Kær kjæle til enhver Tid, ogsaa faar Uorden i sin Besætning. En af vore anerkjendte kyndigste Landmænd, Kammeraad Andersen paa Gunderslevholm, har erklæret det for at være i høieste Grad forkasteligt at lade Dyrene gaa løse; men jeg ser dog mest paa Sikkerheden med Hensyn til Menneffers Liv og Lemmer. Jeg antager, at det er den ærede Ministers Bestjæftigelse som Minister, der har medført, at han ikke, saaledes som vi Andre, har set omtalt i Bladene, hvor mange Ulykker der ere foranledigede ved Uforsigtighed med Dyrene. Der foreligger en Sag her i Thinget, som vistnok vil bestjæftige det endnu i en Del Dage, og som paa en Maade er foranlediget ved Uforsigtighed med en Dyr: det er den saakaldte Skromter- eller Simulantisag. Dersom denne Bestemmelse havde gjældt for nogle Aar siden, var denne Sag maasse aldrig kommen frem. Altsaa ikke alene med Hensyn til Sikkerhed

for Menneffer; men ogsaa af landøkonomiske Grunde ønske vi denne Bestemmelse vedtagen. Naar den ærede Minister forsvarede flere Punkter i Loven med, at man maatte værges Folk imod Andres Ufred, saa siger jeg, at der netop her er kvalificeret Grund til at værges; thi her er der ikke Tale om en ubetydelig Skade, der kan foranlediges paa Dige, Hegn og Egnende, men om Gjenstande, der ikke kunne vurderes i Penge. — Da den ærede Minister har erklæret, at mit Forslag under Nr. 2 til § 3 er en Forbedring, skal jeg med Fornøielse give Afkald paa Forslaget om Forandring af Lorens Titel; thi jeg ser da, at det er Mening, at der skal være Fred ikke alene paa, men ogsaa udenfor Marker og Veie. Jeg skal bemærke, at det ikke er aldeles uden Betydning, om der ogsaa er Fred andetsteds. Den ærede Minister mente, at Loven ingen Betydning kan have for Kjøbenhavn, men jeg paastaar, at den kan have megen praktisk Betydning med Hensyn til Kjøbstæderne og Kjøbenhavn; thi kan man noget Sted være udsat for Chikane, er det vel, naar Ens Kreaturer staa saa nær ved en Andens Grændse, at 20—30 Kreaturer ved den mindste Uforsigtighed kunne komme derind og blive optagne; men det kan blive meget bekosteligt. Jeg skal altsaa ikke have Noget at indvende imod, at denne Lov kommer til at gjælde for Kjøbstadgrunde, Gaardspladser osv. overalt i Landet, og jeg veed nu, hvad Meningen er. Derfor tager jeg med Fornøielse mit Forslag under Nr. 30 til Titlen tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag, var det bortfaldet.

Steenstrup: Med Hensyn til Forslagene under Nr. 26 og 27, skal jeg sige, at der aldeles ingen Forskjel er imellem dem, undtagen den, at der, naar man vedtager Forslaget under Nr. 26, kommer til at staa, hvad der ikke ser smukt ud: „§§ 7“, men det er selvfølgeligt, at Nr. 27 falder bort, naar Nr. 26 er vedtaget.

Naben: Det er heller ikke min Hensigt at gjennege den lange Række af Un-